

Grupa II: Misie

Temat tygodnia: Co się dzieje w kosmosie?

Termin realizacji: 12.04.2021r – 16.04.2021r

Umiejętności, wiadomości, które dzieci powinny nabyć
poprzez realizację tematu „Co się dzieje w kosmosie”?

Dziecko potrafi, wie:

- wypowiadać się na temat opowiadań, wierszy, ilustracji o kosmosie,
- narysować sceny realne kredką w jednym kolorze,
- dzielić rytmicznie wyrazy na sylaby,
- przeliczać w zakresie 5, lub więcej (według indywidualnych umiejętności),
- poruszać się rytmicznie do muzyki,
- segregować gwiazdki według wielkości, koloru.

Poniedziałek: Zasypianka z ufoludkiem

- Nauka rymowanki o ufoludkach.

Ufoludki, ufoludki

to zielone, małe ludki.

Mówienie rymowanki z różnym natężeniem głosu: cicho, gdy N. trzyma palec na ustach, i głośno – gdy podniesie rękę.

Zabawy przy piosence „W układzie słonecznym” – piosenka na Messengerze Grupa II Misie.

1. Słuchanie opowiadania Anny Onichimowskiej *Zasypianka z ufoludkiem*.

- Rozmowa na temat ufoludka.

– Kto to jest ufoludek?

– Co to jest UFO?

- Słuchanie opowiadania.

Mam na imię Egon, a mój statek kosmiczny – Ogon. Mieszkamy na Marsie.

Najbardziej lubię podróżować nocą. Ogon lata cicho jak ćma i jest tak malutki, że wszędzie możemy się wślizgnąć. Oblatywałem kiedyś po raz pierwszy planetę Ziemia. Ciekawe, czy jest zamieszкана... zastanawiałem się, zbliżając coraz szybciej do rozjarzonej kuli. Ogon zniżył lot i znalazłem się naprzeciwko domu z uchylonym oknem. Już po chwili byliśmy w środku. W łóżku spał olbrzym. Był częściowo przykryty. Miał na pewno jedną rękę, jedno ucho i głowę porośniętą ciemną trawą. Nie wiem, jak się poruszał, czy też na sprężynie, jak ja, czy jakoś inaczej, bo bałem się go odsłonić. Na mojej planecie najwyższy mieszkaniec ma dwadzieścia centymetrów wzrostu.

A potem znalazłem dwa statki kosmiczne.

– Co robisz? – spytał Ogon.

– Próbuję uruchomić te rakiety.

Przecież to są trampki! Nie ciągnij za sznurowadła, bo urwiesz! I w czym jutro ten chłopczyk

pójdzie do przedszkola? – wskazał antenami na śpiącego olbrzyma.

Nie chciałem dłużej słuchać, jak Ogon się mądrzy. Był już kiedyś wcześniej na Ziemi, z moim bratem.

– Odlatujemy! – zatrzęsnałem kabinę.

Olbrzym poruszył się gwałtownie. Ma jednak dwoje oczu, zauważyłem. I dwoje rąk. A skoro nosi trampki, ma również nogi... Wszystko to zapisałem szybko w moim elektronicznym notesie.

– Wielki ze mnie naukowiec – mruknąłem z dumą na pożegnanie, wzlatując ponad dachy.

• Rozmowa na temat opowiadania.

– Jak się nazywał ufoludek? Jak się nazywało jego UFO?

– Gdzie przyleciał Egon? Skąd przyleciał?

– Czy był on duży czy mały – względem nas, ludzi?

– Jak Egon opisał olbrzyma?

– Z czym Egon pomylił trampki?

– Co wyjaśnił mu Ogon?

– Jak wyglądał Egon? Jak się poruszał?

• Rysowanie ufoludka Egona.

2. Ćwiczenia gimnastyczne: rozwijanie sprawności fizycznej

Ćwiczenia z wykorzystaniem gazet:

- dzieci ugniatają gazety tak, aby powstały kulki (piłki) – rzucają kulkami i chwytają je w miejscu, w chodzie, w biegu; rzucają i chwytają, wykonując dodatkowe zadania, np.: przed chwytem wykonują klaśnięcie, dotykają ręką podłogi, robią rękami młynek, wykonują obrót itp.
- W leżeniu przodem – przetaczają kulki z ręki do ręki, podrzucają kulki oburącz, jednorącz.
- Wyścigi w parze (z rodzicem, rodzeństwem). Dzieci wkładają kulki między kolana. Na sygnał - skaczą do mety obunóż skokiem kangura. Wygrywa osoba, która pierwsza ukończy wyścig i w czasie skoków nie zgubi kulki. Zabawę powtarzamy kilka razy.
- Dzieci maszerują we wspięciu na palcach, z kulką na głowie, i przechodzą do siadu skrzyżnego.
- W siadzie skrzyżnym – wykonują skręty głową w prawo, w tył i w lewo, w tył.
- W siadzie podpartym, kolana mają rozchylone, kulki położone między stopami – podrzucają kulki stopami, chwytają rękami,
- Wirujący bączek – dzieci ślizgają się w kółko na brzuchu a następnie na plecach,
- Gorąca podłoga – biegają z wysokim unoszeniem kolan,
- Przez tunel – rodzic tworzy tunel między nogami, a dziecko przemieszcza się pomiędzy nogami.

*Ufoludki, ufoludki
to zielone, małe ludki.*

Rysowanie ufoludka według rymowanki – potrzebne kartki, kredki. Dzieci mówią rymowankę i rysują ufoludka.

Wtorek: Wyprawa na zieloną planetę

Rytmiczne dzielenie (na sylaby) nazw obrazków związanych tematycznie z kosmosem. Obrazki związane tematycznie z kosmosem np. planeta, ziemia, ufoludek, rakieta, gwiazdy, kosmonauta, słońce.

1. Ćwiczenia wizualizacyjne *Wyprawa na Zieloną Planetę.*

R. ustawia krzeselka w rzędzie – symbolizują one siedzenia w rakiecie. Dzieci siadają na krzeselkach. R. opowiada krótką historię, której może towarzyszyć podkład muzyczny. *Witajcie na pokładzie statku kosmicznego! Zabiorę was w niezwykłą podróż – na Zieloną Planetę. Zapnijcie pasy. Ruszamy. Statek wznosi się coraz wyżej i wyżej. Ziemia robi się coraz mniejsza... Jaka ona błękitna! Ale, ale, czujecie? Stajecie się coraz lżejsi. To dziwne uczucie to stan nieważkości – unosicie się w powietrzu, jakbyście w nim płynęli. Widzicie na zewnątrz ciemność kosmosu, którą rozświetlają migoczące gwiazdy. Zapadacie w sen, który będzie trwał kilka lat, ale dla was to tylko chwila. Budzicie się. Statek kosmiczny zbliża się do Zielonej Planety. Patrzycie z zachwytem na zbliżającą się planetę. Serca biją wam mocno. Oto cel naszej wyprawy. Na planecie jest życie. Lądujecie. Otacza was tłum uśmiechniętych mieszkańców planety. Czy przyjmą was życzliwie? Jak wyglądają mieszkańcy Zielonej Planety? Czy są podobni do was? Jak wygląda życie na tej planecie?*

R. przerywa opowieść i pyta:

- Jak się nazywa ta planeta?
- Jak mogli wyglądać mieszkańcy zielonej planety?

Wychodzicie ze statku. Wita was tłum postaci o uśmiechniętych twarzach, ludzkich twarzach, tylko... zielonych. Co za ulga! Zwiedzacie planetę. Jest taka podobna do Ziemi, tylko wszystko jest zielone! Wracacie na Ziemię, szczęśliwi, że gdzieś jest życie podobne do naszego.

• Zabawa ruchowo-naśladowcza *Rakieta.*

Dzieci siadają na piętach, dłonie trzymają na udach. Na słowa R.: *Uruchamiamy rakietę* zaczynają uderzać rytmicznie w uda: najpierw powoli, potem coraz prędeziej. Następnie kręcą rękami *młynek* – najpierw powoli, potem coraz prędeziej. Na słowo: *Start* wyciągają ręce do góry i głośno krzyczą: *Uuuuu!* (rakieta odleciała). Zabawę powtarzamy 3–4 razy.

2. *Życie na Zielonej Planecie* – wykonanie rysunku zieloną kredką.

• Rozmowa na temat *Zielonej Planety.*

- Czy przyjemnie jest spotkać w kosmosie kogoś podobnego do nas?
- Czy chcielibyście, żeby wszystko wokół was było w jednym kolorze?

Zabawa z wykorzystaniem rymowanki.

Dzieci mówią za R. rymowankę (jedno słowo – jedno uderzenie rękoma w uda lub jedno klaśnięcie).

*Na Zielonej Planecie wszystko jest zielone –
drzewa, krzewy, kwiaty,
wszystkie zwierzęta, nie tylko oswojone.
Ludzie mają zieloną skórę, włosy i ubrania,
zielonymi oczami patrzą na słońce,
które zielona chmura przesłania.*

- Wykonanie prac przez dzieci.
Zielone kredki, kartki.
- Oglądanie prac, wypowiedzianie się na temat życia na Zielonej Planecie.
- Karta pracy, cz. 2, nr 26 – dla dzieci starszych
– Odszukajcie na obrazku cztery ufoludki, które ukryły się przed mamą Zuzi.
– Posłuchajcie imion ufoludków podzielonych rytmicznie. Powiedzcie je.

Środa: Chcę być kosmonautą

- Układanie sylwety rakiety z klocków lub budowanie rakiety z dowolnych klocków.
- Karta pracy, cz. 2, nr 27 dla dzieci starszych - dokończcie rysować latający pojazd i gwiazdy, rysujcie po śladach, pokolorujcie rysunek UFO.

1. Słuchanie wiersza Jadwigi Koczanowskiej *Ufoludki*.

*W piaskownicy za przedszkolem
wylądował srebrny spodek,
a ze spodka już po chwili
ufoludki wyskoczyły.
Małe, zwinne i zielone,
mądre i zaciekawione,
wymierzyły i zbadaly
ławki, piłki, trawnik cały.
Odleciały Mleczną Drogą
na planetę Togo-Togo.
Został po nich pył magiczny,
taki był mój sen kosmiczny.*

- Zabawa ruchowo-naśladowcza *Rakieta*.

Dzieci siadają na piętach, dłonie trzymają na udach. Na słowa R.: *Uruchamiamy raketę* zaczynają uderzać rytmicznie w uda: najpierw powoli, potem coraz prędzej. Następnie kręcą rękami *młynek* – najpierw powoli, potem coraz prędzej. Na słowo: *Start* wyciągają ręce do góry i głośno krzyczą: *Uuuuu!* (rakieta odleciała). Zabawę powtarzamy 3–4 razy.

2. Papierowe lunetki wykonanie lunet z rolek po papierze toaletowym lub ręczniku papierowym. Oklejanie rolki kolorowym papierem, ozdabianie dowolnie wyciętymi elementami. Potrzebne: rolka, klej, papier kolorowy, nożyczki. Prowadzenie obserwacji z wykorzystaniem lunet (obserwowanie przyrody na podwórku, obserwowanie nieba).

- Rysowanie ufoludka według tekstu rymowanki.
- Słuchanie rymowanki.

*Jestem sobie ufoludek
cały zieleniutki.
Mam trzy ręce, cztery nogi
i nos okrągłutki.
Oczy czarne tak jak węgiel,
kreskę zamiast warg,
brzuch jak balon i sprężynki
trzy na głowie mam.*

- Omawianie wyglądu ufoludka z rymowanki.

- W jakim kolorze jest ufoludek?
- Ile ma rąk i ile nóg?
- Jaki ma nos?
- W jakim kolorze ma oczy?
- Co ma zamiast warg?
- Jak wygląda jego brzuch?
- Co ma na głowie?

Czwartek: Gwiazdy, gwiazdeczki

Słuchanie wyliczanki Agnieszki Frączek *Bęc! Hops! Ziuuu!*, zwracanie uwagi na humor zawarty w utworze.

Bęc!

*W ogródku bez ogródek
wylądował ufoludek.*

Hops!

*Przed siebie pędzi drózką,
depcze dynie ufonózką,
uchem skubie liść rzeżuszki,
sadzi w grządkach gruszki z puszki.*

Ziuuu!

*Swawoli wśród fasoli,
do konewki wlewa coli,
tupie niczym armia smoków,
pył kosmiczny sypie wokół.*

Bęc! Hops! Ziuuu!

Raz, dwa, trzy...

Sprzątać po nim będziesz ty!

- Wypowiedzi dzieci na temat ufoludka z wyliczanki.

1. Gwiazdy, gwiazdeczki – ćwiczenia klasyfikacyjne.

- Słuchanie wiersza Doroty Gellner *Gwiazda*.

Gwiazda z miną uśmiechniętą, tupie w górze złotą piętą.

Bez latarki i bez świeczki chodzi nocą na wycieczki.

Chodzi, chodzi aż do rana, no i świeci sobie sama.

Rozmowa na temat wiersza.

- Co robi gwiazda?
- Kiedy na niebie widzimy gwiazdy?

- Ćwiczenia klasyfikacyjne.

Papierowe *gwiazdy* w dwóch rozmiarach – małe i duże – i w trzech kolorach, np. srebrne, złote, białe, trzy obręcze, zrobione np ze sznurka. Gwiazdki należy wyciąć z papieru.

- Segregowanie według wielkości.

R. przygotowuje dwie obręcze. Do jednej dzieci mają wkładać duże gwiazdy, a do drugiej – małe gwiazdy.

Po posegregowaniu gwiazd R. wraz z dziećmi nazywa utworzone kolekcje: *Tutaj są małe gwiazdy, a tu – duże gwiazdy*.

- Segregowanie według koloru.

R. przygotowuje trzy obręcze. Wyciąga małe gwiazdy i duże gwiazdy – złote, srebrne, białe – i je miesza. Dzieci wkładają do pierwszej obręczy złote gwiazdy, do drugiej – srebrne, a do trzeciej – białe. Potem nazywają swoje kolekcje: *Tutaj mamy złote gwiazdy* (pierwsza obręcz), *tu – srebrne gwiazdy* (druga obręcz), *a tu – białe gwiazdy*. Przeliczanie gwiazd w poszczególnych zbiorach.

2. Gwiazdy na niebie – praca plastyczn.

- Zabawa z wykorzystaniem rymowanki.

Na nocnym niebie

gwiazdki mrugają, mrugają,

dzieci do snu zapraszają, zapraszają.

Dzieci wyciągają ręce do góry i robią piąstki, przykładają piąstki do policzków, naśladują spanie.

- Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.

Ciemnoniebieski karton, gwiazdki – małe i duże, kartki z bloku technicznego (np. żółte, srebrne, złote), nożyczki, klej.

R. przygotowuje ciemnoniebieski karton. Dzieci dostają po dwie kartonowe gwiazdki (małą i dużą) oraz kartkę z bloku technicznego. Dzieci obrysowują gwiazdki (w razie trudności, pomaga im R.), wycinają je i przyklejają na kartonie.

- Wykonanie prac przez dzieci.
- Oglądanie wykonanej wspólnie pracy przedstawiającej niebo nocą.

Oglądanie filmiku dla dzieci „Układ słoneczny dla dzieci” – film na Messengerze Grupa II Misie.

Piątek: UFO

Zabawy przy piosence „W układzie słonecznym” – piosenka na Messengerze Grupa II Misie.

1. Słuchanie opowiadania Natalii Usenko *UFO*.

- Rozwiązanie zagadki.

Czy to spodek

czy rakieta?

Ufoludek

nim ucieka. (UFO)

(R. tłumaczy, że nazwa UFO powstała z pierwszych liter angielskich wyrazów oznaczających *niezidentyfikowany obiekt latający*).

– Jak mówimy na UFO? (latający spodek)

– Dlaczego tak go nazywamy?

- Słuchanie opowiadania.

Pewnego razu wróżka Laurencja wybrała się do parku na poranny spacer. – Jejku! – zawołała nagle i stanęła jak wryta. – Śni mi się czy co? Na polance stoi ogromny talerz! Cały biały w różowe kwiatki. Skąd on się tu wziął? – Przyleciał – mruknęła papuga Klarcia. – Telewizji nie oglądasz czy co? To nie jest zwykły talerz, tylko latający. Nazywa się UFO. – A kto to są te małe kolorowe, co na nim siedzą? – Ufoludki, oczywiście. Zobacz, jak płaczą. Chyba mają kłopoty. – No to chodźmy im pomóc! – zawołała Laurencja. Ufoludki na ich widok ucieszyły się okropnie i zaczęły pokazywać coś na migi. – Zepsuły się im baterryjki – przetłumaczyła Klarcia. – Nie mogą lecieć dalej. – To ja im takie bateryjki wyczaruję! – Laurencja podniosła swoją czarodziejską różdżkę. Niestety, za pierwszym razem wyczarowała

jej się ogórki. Za drugim – kręgle. A za trzecim – maszynka do golenia. – Chyba się nie znam na baterijkach – westchnęła Laurencja. – W szkole czarownic zawsze miałam pałę z fizyki. Ufoludki płakały coraz głośniej i wrywały sobie z głów czerwone włosy. Laurencja też zaczęła chlipać. – Przestań się mazać! – rozzłościła się Klarcia. – Rusz głową! – Już wiem! – zawołała Laurencja i puknęła się różdżką w czoło. W jednej chwili z dwu stron talerza wyrosły wielkie nietoperzowe skrzydła, a z trzeciej – puszysty lisi ogon. – Pip, pip, kuraa! – wrzasnęły ufoludki i skoczyły do talerza. – Pęki, pęki, pa, pa! – To na pewno znaczy: „Hip, hip, hurra” i „Dzięki, dzięki” – wyjaśniła Klarcia. – A „pa, pa” – to sama wiesz. W chwilę później talerz, machając skrzydłami i powiewając ogonem, zniknął w chmurach. – Tym razem naprawdę ci się udało – powiedziała Klarcia. – Jesteś zupełnie dobrą czarownicą. – No myślę – odparła Laurencja i zadarła nos do góry.

Rozmowa na temat opowiadania:

Co spotkała wróżka Laurencja
w parku?

– Jak wyglądało UFO?

– Dlaczego ufoludki wylądowały
w parku?

– Co wyczarowała wróżka zamiast
baterijek?

– Jak zakończyła się ta historia?

2. Ćwiczenia gimnastyczne: rozwijanie sprawności fizycznej

Ćwiczenia z wykorzystaniem gazet:

- dzieci ugniatają gazety tak, aby powstały kulki (piłki) – rzucają kulkami i chwytają je w miejscu, w chodzie, w biegu; rzucają i chwytają, wykonując dodatkowe zadania, np.: przed chwytem wykonują kłaśnięcie, dotykają ręką podłogi, robią rękami młynek, wykonują obrót itp.
- W leżeniu przodem – przetaczają kulki z ręki do ręki, podrzucają kulki oburącz, jednorącz.
- Wyścigi w parze (z rodzicem, rodzeństwem). Dzieci wkładają kulki między kolana. Na sygnał - skaczą do mety obunóż skokiem kangura. Wygrywa osoba, która pierwsza ukończy wyścig i w czasie skoków nie zgubi kulki. Zabawę powtarzamy kilka razy.
- Dzieci maszerują we wspięciu na palcach, z kulką na głowie, i przechodzą do siadu skrzyżnego.
- W siadzie skrzyżnym – wykonują skręty głową w prawo, w tył i w lewo, w tył.
- W siadzie podpartym, kolana mają rozchylone, kulki położone między stopami – podrzucają kulki stopami, chwytają rękami,
- Wirujący bączek – dzieci ślizgają się w kółko na brzuchu a następnie na plecach,

- Gorąca podłoga – biegają z wysokim unoszeniem kolan,
 - Przez tunel – rodzic tworzy tunel między nogami, a dziecko przemieszcza się pomiędzy nogami.
-
- Zabawa *Mowa ufoludków*. R. mówi zaszyfrowane słowa (po każdej sylabie z danego słowa wymawia inną sylabę), a dzieci próbują je powiedzieć.
Np.: *umafomaludmakima* (ufoludki), *UmaFOma* (UFO), *plamanematama* (planeta)
 - Rysowanie UFO (tak jak sobie je dzieci wyobrażają). Kredki, kartki.

Proszę o zbieranie prac plastycznych wykonanych przez dzieci.

Dzielcie się ze mną swoimi spostrzeżeniami, zdjęciami, osiągnięciami.

Zachęcam do wysyłania zdjęć i filmików jak spędzacie czas wolny w domu ☺

W razie pytań, wątpliwości jestem z Wami w stałym kontakcie przez Messengera.

Magdalena Kowalczyk